

Яўген Маліноўскі

ПЭРУСІА: ПСІХАЛОГІА ПРЫСУТНЯСЦІ

ББК 86

Мал 18

Маліноўскі Яўген

Парусія: псіхалогія прысутнасці. — Баранавічы : Грамадскае аб'яднанне
“Таварыства беларускай мовы імя Ф. Скарыны”, 2007. — 260 с., іл.

ББК 86

© Грамадскае аб'яднанне

“Таварыства беларускай мовы
імя Францішка Скарыны” 2007

© Афармленне Уладзімір Гундар

ІНФУСІА ЯДКІЗНАСІІ

Вера, яка не пераходзіць у культуру
не мае плёну.

Ян Павал ІІ

ІІ

II.16. Авіньён

В своей статье Евгений Леонтьевич пишет о том, что Католическая Церковь никогда не подчинялась светским властям, а как же Авиньонское пленение?

С. Мудров, преподаватель СарГУ

Вельмі ўдзячны спадару Мудрову за пільнае і прынцыповае рэцэнзаванне маіх публікацый. Мне вядома нагадаць ім гісторыя. Але межы газетнага артыкула настолькі шчыльныя, што часта прымушаюць да схематычнага адлюстравання праблемы. Таму я стараюся паказаць толькі тыя надзеі, якія датычаць прынцыповых рашэнняў лёсу асобы і народа. Між тым, згодны з суразмоўцам адносна таго, што Авіньёнскі палон – хоць і даўно мінулы, але не дэталівы факт царкоўнай гісторыі. Таму сёння я крыху змяню амплуа, перанёсшы акцэнт з псіхалогіі на гісторыю.

У пачатку XIV стагоддзя папа Іааннін VIII абвясціў вяршэнства Царквы над імперыяй. Гэта і пачала пачатак яго небяспечнаму супрацьстаянню з караём Францыі Філіпам Прыгожым. Лідэр Царквы мусіў быць у г. Авіньён, яго прыніжаюць, нават збіваюць твар. З 1309 г. пачынаецца смутны час для апостальскага пасаду, які апынецца на 70 год апынуўся пад дыктатам свецкай улады. Але слова Ісуса жывое і дзейснае: “Ты Пётра, і на гэтай скале ўзвяду Царкву Маю, і брамы пякельныя не адолеюць яе” [Мц. 16, 18]. Хто ж увасобіць гэтае слова надзеі, хто ўзвысіць голас на караля, хто залямантуе да зламаных сэрцаў? І вось, як заўсёды пры крызісе цывілізацыі, Бог пасылае нямоглае стаўленне, перадапошняе з дваццаці пяці дзяцей, сціпную і лагодную Кацярыну Сіенскую, якая ў 12 год абстрыгла сабе валасы, паказаўшы сваю рашучасць смела паслужыць Богу і людзям. Шчыра і адважна піша Кацярына ў Авіньён да папы Клімента V, упэўніваючы яго вярнуцца ў Рым. Як заклік да кожнага сумленнага чалавека і сёння гучыць голас дзяволага сэрца: “Прыйдзіце, прыйдзіце, і не чакайце часу, таму што час не чакае вас”. Ваяводу М. Джавані яна бязлітасна выкрылае мінасэрным словам: “Дарагі і мілы ў Хрысце браце, было б цудоўна, каб вы зрабілі добры рахунак сумлення ды запыталіся, як шмат цярпенняў і пакут учынілі, завіхаючыся на службе

Д'яблу" [48, с. 102]. Калі ў 1377 г. папа Рыгор вярнуўся ў Рым, немалая заслуга ў гэтым належала св. Кацярыне, памерлай праз тры гады пасля вызначанай падзеі ва ўзросце 33 год.

Трэба адзначыць Авіньёнскі перыяд шэрагам справядлівых раізаў тагачасных імператараў, сярод якіх вылучаецца Карл IV стварэннем першага славянскага універсітэту ў Празе, тагачаснай сталіцы імперыі. У 1348 годзе ва ўшанаванне памяці Кірылы і Мятода ён просіць і атрымлівае ад папы год на адзяйсненне богаслужэння на славянскай мове. 650-я ўгодкі гэтай падзеі незнарок адзначаны рэгістрацыяй грэка-каталіцкага прыходу святых Кірылы і Мятода ў Баранавічах. Так, упершыню ў нашым горадзе беларуская мова пачала выкарыстоўвацца як богаслужэбная. Парасткі падзей тых далёкіх часін набываюць у Хрысце сваю сучасную набыццёвую моц.

